

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ

[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOTIIONAL]

PSALMII CARTEA A TREIA

Psalmul 84

Către mai marele cântăreților. De cântat pe ghitit. Un psalm al fiilor lui Core.

*7 Ei merg din putere în putere
și se înfățișează înaintea lui Dumnezeu
în Sion.*

*8 Doamne Dumnezeul oștirilor,
ascultă rugăciunea mea!*

*Ia aminte, Dumnezeul lui Iacov! –
(Oprire)*

*9 Tu, care ești scutul nostru,
vezi, Dumnezeule,
și privește fața unsului Tău!*

*10 Căci mai mult face o zi în curțile Tale
decât o mie în altă parte;
eu vreau mai bine să stau în pragul Casei
Dumnezeului meu,*

decât să locuiesc în corturile răutății !

*11 Căci Domnul Dumnezeu
este un soare și un scut,*

*Domnul dă îndurare și slavă,
și nu lipsește de niciun bine
pe cei ce duc o viață fără prihană.*

*12 Doamne al oștirilor,
ferice de omul care se încrede în Tine !*

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 – 12 18 – 20
JOI	18 – 20
Live pe : www.cezareea.ro	
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

**„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !**

I SAMUEL 25 : 6

Psalmul 85

Către mai marele cântăreților –

Un psalm al fiilor lui Core

*1 Tu ai fost binevoitor
cu țara Ta, Doamne !*

*Ai adus înapoi pe prinșii de război
ai lui Iacov ;*

2 ai iertat nelegiuirea poporului Tău,

3 i-ai acoperit toate păcatele ; – (Oprire)

*Ți-ai abătut toată aprinderea
și Te-ai întors din iușimea mâniei Tale.*

*4 Întoarce-ne iarăși,
Dumnezeu al mântuirii noastre !*

Încetează-Ți mânia împotriva noastră !

5 În veci Te vei mânia pe noi ?

În veci Îți vei lungi mânia ?

*6 Nu ne vei înviora iarăși,
pentru ca să se bucure poporul Tău
în Tine ?*

*7 Arată-ne, Doamne, bunătatea Ta
și dă-ne mântuirea Ta !*

*8 Eu voi asculta ce zice
Dumnezeu, Domnul :*

*căci El vorbește de pace
poporului Său și iubiților Lui,
numai ei să nu cadă iarăși în nebulie.*

*9 Da, mântuirea Lui este aproape
de cei ce se tem de El,*

*pentru ca în țara noastră
să locuiască slava ...*

[Continuarea în numărul viitor]

Editorial. Nerecunoștința turcului (I)

„Atunci, în strâmtorarea lor au strigat către Domnul și El i-a izbăvit din necazurile lor ; a trimis cuvântul Său și i-a tămăduit și i-a scăpat de groapă. O, de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui și pentru minunile lui față de fiii oamenilor ! Să-I aducă jertfe de mulțumire și să vestească lucrările Lui cu strigăte de bucurie.” (Psalmul 107 : 19 - 22)

Când *Byopal*, vaporul cu elice din Hamburg, venind din Calcutta în septembrie 1896, a trecut prin Marea Roșie, un mare vapor turcesc sub pavilion național de război, a tras un semnal de alarmă cu un foc de armă.

Căpitanul german a navigat spre el, pentru a afla de ce a fost dat semnalul de alarmă. Era un cargou care trebuia să aducă infanteria turcă în Turcia europeană. Cu mai multe zile înainte se rupsese axul elicei, astfel că vaporul devenise incapabil de a se mișca. Acum alimentele erau pe sfârșite ; boala, foamea, murdăria stăpâneau pe vaporul ticsit.

Căpitanul turc a cerut să fie remorcat la Suez și s-a angajat să plătească o sumă mare. Turcul a fost remorcat și dus cu bine la Suez. Era și timpul; când au acostat, au cărat zece morți de la bord.

Dar când căpitanul german a cerut prețul de salvare convenit, turcul a declarat : *Nu plătesc nimic !*

Problema a fost dusă spre soluționare la Constantinopol prin consulatul german.

Poate îți zici : acest căpitan turc a fost un ticălos care-și calcă cuvântul ; căpitanul german ar fi făcut mai bine să fi pus să i se plătească banii înainte de a-l remorca pe turc. Foarte corect !

[Continuarea pe pagina

[Continuarea de pe pagina 1]

Dar căpitanul turc nu avea suma cerută la el, deci germanul trebuia să se mulțumească cu promisiunea sau trebuia să părăsească vaporul turc la necaz.

El n-a făcut aceasta, el a ajutat și a salvat și lucrul acesta a fost bun.

Dumnezeu, care aude strigătul acelora care în strâmtorare cheamă ajutorul Lui, procedează tot așa – dar din nenorocire, majoritatea celor care strigă după salvare, după ce au fost ajutați procedează exact ca acel turc nerecunoscător.

Nenumărați oameni vor de la Dumnezeu numai ajutor în strâmtorare, pentru aceasta este bun Dumnezeu – ei seamănă cu un fiu care scrie părinților numai pentru că are nevoie de bani.

Dacă i-a primit, îi risipește în chefuri și nu-i pasă de părinți, nici nu mulțumește.

Dumnezeu lasă zilnic să răsară soarele harului Său peste cei răi și peste cei buni ; El face să plouă bunătați, binefaceri și Cuvântul vieții peste cei drepți și peste cei nedrepți.

El strigă tuturor oamenilor : „*Cheamă-Mă în ziua necazului și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi !*”

El este aproape de toți cei care-L cheamă, care-L cheamă cu seriozitate – dar nu de aceia care-L cheamă fără seriozitate. Cine caută ajutor numai pentru a merge mai departe pe calea păcatului și a înstrăinării de Dumnezeu, nu se poate bizui pe acel cuvânt înaintea lui Dumnezeu.

Nenumărate sunt ascultările cu care Domnul răspunde în fiecare zi strigătului de alarmă al făpturilor omenesti care stăruiesc ...

Un marinar agil al vaporului Byopal, care a examinat împreună cu

căpitanul lui nenorocirea de pe vaporul turcesc, a plecat un an mai târziu cu o goeletă daneză.

El a povestit această întâmplare stând la cârmă, în dimineața de 20 septembrie 1897.

Ambarcațiunea a fost surprinsă în aceeași după-amiază de o furtună puternică. Marea agitată rupsesse de mult bastonul de bompres ; în timpul nopții, un val care s-a prăvălit înăuntru, a dezlegat o barcă ; în strădania lui de a o ține, acel marinăr a căzut peste bord.

Stăpânul furtunii și al valurilor a dat har, ca același val să-l arunce pe naufragiat încă o dată spre parapet, astfel încât căpitanul a putut să-l apuce și să-l salveze.

Când s-a făcut apoi ziuă, iar tânărul ud learcă se încălzise și se uscaser, și-a plecat genunchii în fața Aceluia care i-a ocrotit viața atât de minunat și L-a rugat fierbinte pe marele său Salvator ca El să-l păzească, pentru a sluji de acum pe Isus într-o viață nouă și pentru a-L mărturisi pe Salvatorul lui. El nu l-a adus Domnului intenții de a deveni mai bun, ci mărturisirea păcatului său, mulțumirea smerită și rugăciunea fierbinte pentru har și ocrotire.

Fie ca acest eveniment să ne întărească tuturor încrederea credinței, pentru a ne căuta adăpostul și ajutorul numai la Dumnezeu.

El singur poate să salveze din necaz, să ajute să scăpăm din pierzare cu minuni și putere.

Apoi El dorește să fie proslăvit de aceia care au avut parte de ajutorul Lui, prin laudă și slavă, prin jertfa de mulțumire a inimilor care Îl mărturisesc cu bucurie pe Salvatorul lor. [Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: XV, 2 | Georg von Viebahn, BERLIN | 1909-1910 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

CAPITOLUL 17 GEORGE MÜLLER

Acțiunea de binefacere a lui George Müller, care a îngărmădit atâția orfani pe o stradă, a produs supărarea vecinilor.

Cineva îi semnalează aceasta printr-o scrisoare trimisă la 30 octombrie 1845.

După ce cugetă și se roagă pentru această chestiune, își dă seama că vecinii sunt îndreptățiți, ba chiar și starea orfanilor pleda pentru mutarea lor de aici.

Ei aveau nevoie de aer și de un loc mai larg unde să poată fugi, să se poată juca. Aici nu aveau.

De aceea se hotărăște să zidească niște clădiri noi afară din oraș. Se roagă pentru aceasta și are o experiență frumoasă în legătură cu obținerea unui teren pe un preț mai redus.

Aici construiește clădirea Nr. 1 în valoare de 400.000 lei și a fost terminată în iunie 1849, având loc pentru 140 fete, 80 băieți și 80 copilași.

Cum cererile pentru a primi orfani veneau prea multe și el cu durere nu le putea satisface, se hotărî să înceapă a doua clădire.

Din mai 1851 începu adunarea darurilor. La 12 noiembrie 1857 deschide Casa Orfanilor Nr. 2 pentru 400 orfani. Clădirea a costat vreo 500.000 lei.

Apoi clădește casa Nr. 3 pentru 450 orfani cu peste 600.000 lei, care e deschisă la 12 martie 1862.

Și fiindcă nici aceasta clădire nu a putut satisface cererile atâtor orfani care soseau, el începu strângerea sumei de 1.200.000 lei pentru clădirile Nr. 4 și 5.

Fiecare pentru 450 orfani care sunt terminate la 5 noiembrie 1868 și 6 ianuarie 1870.

Cine ar putea pricepe responsabilitatea mare care apăsa umerii acestui bărbat ?

Familia lui numeroasă nu se compunea din 10 copii, ci în anul 1870 numărul lor a ajuns la 2250 orfani plus 112 slujbași.

Și nu trebuie să ne închipuim că întotdeauna treburile au mers bine. Au trecut de multe ori prin crize care au durat uneori nu numai câteva zile, ci chiar luni. Iată câteva notări :

„*Chiria de 49.320 lei, trebuia plătită la 29 septembrie 1838, dar n-am avut bani. A doua zi, 30 septembrie a fost duminică.*

Luni au sosit mai multe daruri care au îngăduit să se dea câte 1250 lei fiecărei case de orfani.

Suma de 1250 lei era tocmai cât trebuia pentru nevoile pe o zi, iar în casă au mai rămas 49320 lei, exact cât trebuia pentru chirie, nimic în plus, nimic în minus”.

[Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]